

Jan 1, 1-18: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.

Prolog Janova evangelia je jedním z nejkrásnějších, nejhlubších textů Písma. Je to hymnus – píseň, chvalozpěv. Spíše než o věroučné filosofování jde v této písni o oslavu Krista, který přišel do našeho světa jako Ježíš Nazaretský. Ten hymnus je tak hluboký, že církevní otcové ve 3. století našeho letopočtu věřili, že samotné jeho předčítání uzdravuje svět.

Možná vám v tomto vánočním textu chybí pastýři, andělé a mudrci. Nemůžeme pustit fantazii na špacír, popustit jí uzdu. Spíše než k představám vede tento text k přemýšlení a snad i k hlubšímu pochopení Kristova narození, a naší víry.

Janovo evangelium vzniklo už dávno, do jiné situace než v jaké jsme my dnes a přesto k nám promlouvá. Nejsme pro svou víru pronásledováni ani jinak zkoušeni, přesto bývá všelijak ochablá, zviklaná, odsunutá do rohu. A takto ochablou víru Jan jedinečným způsobem povzbuzuje. Píše o tom, jak se k nám Pán Bůh sklonil, jeho Slovo se stalo tělem, člověkem.

Už u Adama v ráji začíná lidská touha, stát se Bohem. Bůh na tuto touhu odpovídá událostmi vánoční noci. Člověk se nemůže stát Bohem, ale Bůh se může stát člověkem. Jeho Slovo na sebe bere naši lidskou podobu.

Bůh se k nám sklonil. Ten, který má účast na našem lidství nám dává účast na svém božství. To je vrchol Vánoc. To je pro nás znamením spásy, že se již dnes smíme setkávat ve společenství těla a krve Kristovy.

Boží Slovo bylo na samém počátku všeho bytí. Ježíš nezačal svůj život až tím, že ho pana Maria porodila v betlémském chlévě. Ježíš je vtělením Božího stvořitelského Slova.

Slovo Boží se stalo člověkem. Osobou. Ježíšem z Nazareta. To slovo, které dalo život, řád a smysl všemu. To slovo Hospodinovo, které osvobozuje z otroctví a zve do společenství smlouvy. To slovo, které v těžkých dobách mluvilo ústy proroků. To Slovo se vtělilo. Stalo se konkrétní osobou. Ježíšem, narozeným v Betlémě. Tesařem z Nazareta.

Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali, čteme u Jana. Nenašlo se pro něj žádné slušnější místo k narození než chlév. Zažíval nepřijetí, které ho dohnalo až na kříž. A přece neodvolal poselství lásky, nepřestal být Slovem, světlem, životem. To je to světlo, které ve tmě svítí a tma je nepohltila. Stíny našich životů prosvěcuje světlo Slova.

Slovo Kristova evangelia má velkou moc. Dokáže potěšit i povzbudit, dodat odvahu. Slova pravdivá a přímá dokáží mít moc. Zvláště, když za nimi stojí pravdivý život. Pravdivá slova spojená s životem v pravdě mohou být mocí bezmocných. To platilo ve všech dobách a platí to i dnes.

Bratři a sestry, to je Janovo vánoční poselství. To poselství smíření pro hříšné, odpuštění pro provinilé, Bůh neodvolal. Pozvání do rodiny jeho dětí, mocí jeho lásky a cestou víry, platí. Pro každého. Protože Slovo se stalo člověkem. Ne jen Židem. Ne jen křesťanem. Ale člověkem. To je to světlo, které tmě svítí a žádná lidská tma je nepohltila a nepohlítí. To je světlo vánoc podle evangelisty Jana. To je světlo, které nám dokáže svítit nejen dnes, ale každý další den. Nemusíme žít ve tmě, v tichu. Nemusíme podléhat smrti. Spolu s Ježíšem jsme dostali Slovo, světlo a život. Amen